Ч. 213. Субота 7 жовтня (24 вересня) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата
у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

Замітною була бесїда посла бар. Морзея, котрий місцями порушав историю нашої конституциї. Бесїдник виступив насамперед з острою критикою против социял-демократів і станув в обороні президента міністрів бар. Ґавча та доказував, що нема ніякої камарилї. Причини теперішного заколоту сягають аж до часів міністра Байста, котрий, прийшовши із заграниці, не мав найменшого понятя о историї і природї австрийских відносин. То був чоловік незначний але зарозумілий, котрому забагало ся відомстити ся на Бісмарку, а котрий хотів мати ту заслугу, що то він заспокоїв Мадярів всесторонно і на всї случаї, щоби опісля на основі верховодства лїберальних Нїмців тут а мадярского верховодства там покласти нові основи під монархію, дїло, котре вже від самого початку мало в собі зародок упадку. Коли президент міністрів каже, що все мусить розвивати ся органїчно в дорозї конституцийній, то можна вказати на то, що поправді все, що у нас зробило ся під взглядом конституцийно-правним, було октроєм, в сякім або такім видї, хоч би навіть в видї хвилевої більшости парляментарної, котра поминала цїлі народи, а фактично клала тим основи до щораз то нового розладу. То єсть також одною із найголовнїйших причин, длятого справа реформи виборчої заєдно на ново виринає і не успокоїть ся, доки не буде в якийсь розумний спосіб залагоджена. На що поправдї президент міністрів скликував отсю палату, коли преці кождий єї знає і мусить признати, що було би розумнїйше було не скликувати єї. Причина була тота, що президент міністрів хотів тут дати відповідь на ті напасти, з якими виступали против него ґазети і всїлякі партиї. Але публичність могла сподївати ся чогось иньшого, іменно того, що в хвили, коли Корона в небувалий доси спосіб виставляє ся особисто задля удержаня давних основ держави, австрийска палата послів повинна була не зважаючи на всї иньші моменти, станути поза Короною. — Але заостренє національних конфлїктів довело до такої ситуациї, що взагалі не може вже бути ніякого австрийского правительства, що правительство, котре єсть правительством всїх народів, скоро однїй сторонї зробить якусь уступку, може з другої сподївати ся обструкциї. Таке політичне положенє єсть довший час так неможливе, що відносини домагають ся конче хоч би й радикального залагодженя. Найбільший напір до розширеня права виборчого лежить в сих відносинах а не в могутности, не в аґітацийній силї социяльно-демократичної партиї, котра, що правда, прийшла внаслїдок обструкциї до великого впливу. Можна сконстатувати рух за значним розширенєм права виборчого в дорозї загального, рівного і безпосередного права виборчого а то не політично не лиш незважати на той рух, але ще й допустити до того, щоби відбував ся серед великого вибуху; політично єсть взяти такий рух в свої руки, доки ще час, і звести єго на добру дорогу. Широкі маси народу, що не жиють з національної борби, лиш з трудів щоденного зарібку, що не займають посади зі сталою платнею, лиш мусять двигати величезний тягар податковий в сїй державі, суть того найглубшого переконаня, що право виборче мусить бути змінене, що ті політичні відносини евентуально мусять бути насильно змінені.

Була то велика політична похибка, що відкинено реформу виборчу ґр. Таффого. Ґраф Таффе — говорив Морзей — сказав по своїм упадку особисто до мене: Цїла справа була би стала ся дїлом комісиї а я був би дав з собою поторгувати ся.... Має найглубше переконанє таке, що сила відносин доведе до перелому. Треба супротив сеї справи виступити поважно і управильнити єї, доки ще дасть ся управильнити. При пануючім радикальнім змаганю, при безвзглядности праси і при слабости властий в Австриї, знайшли ся ми вже нинї в руках улиці. Не чекаймо, аж улиця порішить сю справу, лиш залагодьмо єї в пору.

О формі угорского загального права виборчого не знаємо нічого; коли би було заве-

---

3)

НОННА.

(З нїмецкого — бар. Серафини Бляньї-Лєбцельтерн).

(Дальше).

Між тим товпа сьміяла ся і кричала і засипувала всїлякими питанями і жартами та насьмішками стару перекупку, аж она цїлком утомлена і приголомшена упала на своє крісло. Але она вскорі знов зірвала ся і як була рішуча і енерґічна, розіґнала цїле товариство, лише Американка, смаглява жінка, котра обстала за нею, лишила ся коло бабусї. Американка — так прозвана, бо кілька лїт провела в Америці з мужем і дитиною — була сусїдкою старої і та досить єї любила. Скоро товпа розсіяла ся, оповіла їй нонна обширно цїлу свою пригоду.

— Ви в снї бачили сина — сказала сусїдка — а коли ви отворили очи, стояв перед вами вояк — і ваш сон перенїс ся на него.

Бабуся Тереса похитала головою. — Мій син вернув — повтаряла раз по раз і того держала ся. Лише звідки він знов взяв ся, того не могла собі пояснити! Вкінци єї вісімдесять лїт мали також свої права — она почула ся утомленою і радо позволила, що другі забрали єї овочі і перенесли їх до близького місця переховання. Відтак пішла з Американкою до дому, і та не залишила через цїлу дорогу пояснювати і толкувати пригоду, але дивним дивом бабуся Тереса вже єї не слухала. Тихо і мовчки ішла старушка до свого скромного мешканя і балаклива сусїдка прийшла поволи до пересьвідченя, що на другий день цїла річ забуде ся.

Але она помиляла ся. Нонна була вправдї утомлена і збентежена, але єї гадки займали ся безнастанно найновійшою пригодою — сон не держав ся єї, а коли замкнула на короткий час очи, то зараз ставав у снї перед нею єї син, о котрім на яві гадала.

З лїтами сніг припав голову вдовиці і немилосердний час поорав єї лице, але образу Філїппа не міг стерти з єї памяти. Філїппо був змістом єї житя ще й тодї, коли вже давно єї покинув і коли вісімдесятлїтна старушка задержала ще під кождим иншим взглядом повну силу тїла і духа, то в тім напрямі жила, так сказатиб, в сьвітї снів, на тїй точці затратила численє часу і часто говорила о своїм „хлопци“, як коли би лише вчера з ним розпращала ся... А тим більше нинї, коли зазнала такого сильного потрясеня ума, мішала безнастанно минувшість і теперішність і нїхто не думав їй противити ся. Єї упертість що до тої точки була звістна в цїлім містї.

Ранок застав старушку, котрої збентеженє безсонна ніч ще збільшила, вже на ногах і коли лиш сонце зійшло, застукала она до дверий сусїдки та попросила єї, аби заступила єї на нинїшний день при продажи овочів. „Она мусить у важній справі кудись пійти“ — додала пояснюючи.

Вскорі потім побачили мешканцї улички Dietro le Mura, як нонна Тереса вибрала ся в дорогу; в повнім сьвяточнім одязї, а на білій голові чорний серпанок, який полуднево-тирольскі женщини носять лиш при незвичайно торжественних нагодах. Неодно цікаве око проводило високу, ще досить пряму стать старушки, що ішла в напрямі площі d'Armi і вскорі щезла під деревами, які стоять при дорозї. При кінци улиці недалеко Porta nuova вийшла нонна на осьвітлену сонцем велику площу войскових вправ і пустила ся до нової дїльниці міста.

Дорога туди досить стрімка і прикра, але коли вийде ся на гору, охолоджує чоло утомленого пішеходця сьвіжий вітрець. Мешканцї Триденту кажуть, що вічний кождого дня о тїй самій годинї полудневий вітер іде від озера Ґарда і охолоджує цїлу долину Лягаріна. Бабуся Тереса відчула ту добродійну охолоду. Она, остаточно добре утомлена, перейшла ріжні східці і сходи, пересунула ся кільканайцятьма тїсними уличками поміж високі мури і всїлякі віллї і коли вийшла на гору та опинила ся перед зелїзними решітчатими воротами великого огороду, стояли на єї чолї великі каплї поту. Відпочавши хвильку, потягнула за дзвінок.

Сейчас появив ся між деревами чорний плащ і молодий сьвященик наблизив ся до воріт.

— О, сіньора Тереса! — крикнув до старої вже здалека. — Сіньора Тереса, ви певно прийшли до монсіньора Дівота?

дене загальне, рівне і безпосередне право виборче після взірця Банффія або Аппонія, то оно було би нагородою мадяризму і повним здушенєм инших народностий та скріпило би лиш манію величи Мадярів. Длятого треба сю справу осторожно осуджувати. Бесідник говорив відтак о правних відносинах Угорщини до Австриї, о угоді з 1867 р. і казав, що треба завести вже раз ясне відношенє і замість некомпетентних (Шустерсич крикнув: „Імпотентних!") Делеґаций установити відповіднійшу правну інституцию.

Вісти полїтичні.

Четвергове засїданє палати послів. — Угорска криза. — З Росиї. — Норвеґія і Швеция.

На вчерашнім засїданю палати послів поставив пос. Мацорана пильне внесенє в справі основаня італїяньских виділів правничого і фільософічного в Триєсті на кошт громади Триєсту і других міст. — Пос. Ебенгох зголосив пильне внесенє о заведенє загального права голосованя. Опісля промавляв пос. Штернберґ і перепрашав палату за оногдашне своє поступованє. По кількох фактичних спростованях закінчено остаточно дискусию над поясненями президента міністрів.

Пос. Шуклє поставив опісля пильне внесенє в справі еміґрациї з Країни, котра дуже збільшила ся. Внесенє єго ухвалено а справу будови льокальних зелїзниць в Країні передано комісиї зелїзничій. — По сім приступила палата до нарад над пильними внесенями в справі загального рівного, безпосередного і тайного голосованя. Промавляв насамперед пос. Крамарж і сказав, що Чехи поставили се внесенє не длятого, мов би їм розходило ся о средство аґітацийне, лиш в тім переконаню, що єсть великою небезпечностию для держави, коли она не має довіря у населеня. Клясифікация народів — казав бесідник дальше — після суми оплачуваних податків а не після степеня їх культури мусить устати. — Опісля мотивував пос. Шустерсич своє внесенє в справі загального права виборчого.

Послїдна авдиєнция угорского президента міністрів бар. Феєрварі'го у Цїсаря тревала цїлих 4 годин. Розходило ся о проґраму кабінету, а головно о справу реформи виборчої. По авдиєнциї заявив бар. Феєрварі, що авдиєнция в нїякім напрямі не принесла рішеня, а Цїсар лиш застеріг собі рішенє на пізнїйше. Мадярска ґазета Az Ujsag доносить, що на послїдній авдиєнциї обговорювано майже виключно лиш справу реформи виборчої. Підчас коли коаліция ще думає над тим, які би поставити перепони наміреній реформі виборчій, предложив президент міністрів вже зовсїм готовий, виготовлений міністром справ внутрішних проєкт закона, після котрого загальні тайні вибори мали би відбувати ся громадами. Коли президент міністрів здавав звіт о тім проєктї, Король уважав пильно на кожде реченє, ба на кожде слово і часто перебивав бар. Феєрваріму. Чи Король згодить ся на предложений єму проєкт закона, того ще не можна нинї сказати але то річ певна, що реактивованє кабінету бар. Феєрваріго зависить від права виборчого, опертого на трох вимогах; щоби було тайне і загальне та відбувало ся громадами.

В середу відбула ся у ґр. Сольского приватна конференция в справі утвореня міністерского кабінету, а в конференциї тій взяв участь також ґр. Вітте. Тепер же доносять з Петербурга, що кабінет міністрів буде урядово отворений з початком падолиста, але ґр. Вітте зложив вже тепер плян єго дїяльности.

Оногди наспіла була з Петербурга вість, що тамошна рада громадска („дума") постановила була надати ґр. Віттому в признаню єго великих заслуг почетне горожаньство міста. Нинї знов наспіла така вість: Тутешна городска дума відкинула вчера на тайнім засїданю внесенє о заменованє Віттого почесним горожанином міста.

Перед войсковим судом в Петербурзї має відбути ся сими днями процес против ґен. Штесля о клевету. Штесля запізвав давний воєнний кореспондент Ношін, котрого Штесель назвав був шпігуном і падлюкою за то, що він посилав нїби то неправдиві вісти з Порт Артура до „Нов. Краю".

З Християнії доносять, що вчера відбуло ся там засїданє специяльної комісиї стортінґу для справи угоди зі Швециєю. Меншість тої комісиї заповіла внесенє, жадаюче, щоби порішенє карльштадского договору предложити народови; деякі члени комісиї домагають ся знов, щоби цїлу сю справу предложити до порішеня мировому судови в Газї.

Новинки.

Львів, дня 6 жовтня 1905.

— **З львівского унїверситету.** Є. В. Цїсар іменував доцента В. Брухнальского надзвичайним професором польскої лїтератури і мови на львівскім унїверситетї. — П. Управитель міністерства просвіти затвердив ухвалу збору професорів, на основі якої дїйстний учитель IV. ґімн. у Львові др. Володислав Витвицкий став приватним доцентом фільософії на фільософічнім виділї львівского унїверситету.

— **Замок на Вавелю в Кракові.** Вчера перед полуднем приймив Цїсар депутацию міста Кракова, котра прибула, аби зложити Монархови подяку за опорожненє Вавелю з войска. В імени депутациї виголосив промову президент міста Кракова др. Лео, складаючи щиру подяку і впевняючи Монарха о вдячности і преданности міста Кракова для Є. В. Цїсаря. — Цїсар відповів на ту промову, як слїдує: Радо приймаю ваші слова, позаяк тїшить Мене, що Я сповнив давне горяче бажанє Мого Королївства Галичини. Тїшить Мене, що старинний Замок вавельский призначено для Мене яко Резиденция. Єсть то один доказ більше привязаня Королївства Галичини до Моєї особи. Відтак розмавляв Цїсар довший час з поодинокими членами депутациї і ласкаво їх попращав.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** ґр. Стан. Баденї — як доносять з Відня — виїхав до Монахова.

— **Торжественне відкритє академичного року** 1905/6 в львівскім унїверситетї відбуде ся в четвер дня 12 с. м. Богослуженє буде відправлене в костелї сьв. Николая о годинї 9-ій рано, відтак розпічне ся в унїверситетскій авли інавґураційне торжество. Розпічне єго вступною промовою ректор унїверситету др. Анґін Глюзіньский, а відтак проф. др. Каллєнбах виголосить відчит п. з. „Ювилейний рік Николая Рея".

— **З львівскої єпархії.** Канонїчну інституцию одержали оо.: Макс. Кинаш на Ріпнів, Викт. Несторович на Лани, Епиф. Роздольский на Сеняву, Йос. Мельницкий на Звижень, Евст. Хрушевский на Вирів, Евг. Барґош на Підлипцї і Володим. Кузьма на Плугів. — Завідательства одержали: Ник. Гошовский в Баличах подорожних, Теод. Гураль в Якимові, Мир. Данилович в Соколові, Дион. Майковский в Поручинї, Богд. Охримович в Голини, Теод. Кузьмів в Підгірцях, Григ. Грушка в Сливках, Фил. Свергун в Вільхівци, Ів. Пачовский в Полонничах, Ром. Зарицкий в Іваччеві і Петро Рудакевич в Чепелях. — Сотрудниками іменовані: Ів. Жигаль в Болехові, Вас. Сірко в Староміщинї, Йос. Филипович в Добростанах, Алекс. Ілевич в Кудобинцях, Ер. Мазуркевич в Сороках, Ів. Адам в Чемеринцях, Ник. Демків в Лїщинї і Володим. Давидяк в Олеську. — Конкурсовий іспит відбуде ся дня 1 і 2 падолиста сего року.

Ворота заскрипіли в завісах і молодий сьвященик попросив старушку, щоби пійшла за ним до крилошанина, що саме відпочивав в огороді по снїданю. Нонна скоро пустила ся за своїм провідником і по кількох хвилях опинила ся перед господарем, котрий сейчас підніс ся з свого місця, скоро лиш пізнав свого гостя.

Монсіньор Дівото, високий, худий чоловік, котрого волосє на висках почало легко сивіти, привитав з видною радостию задихану старушку і присилував єї сейчас усїсти і відпочати по далекій дорозї.

— Прошу подати каву! — відозвав ся до старшої женщини, котра завідувала єго домашним господарством і саме появила ся в огородї на стежцї ведучій до мешканя.

Бабуся Тереса не могла спершу найти слів, аби пояснити причину свого приходу — она цїлком утомлена опустила ся на крісло і тяжко віддихала, але запашний воздух і легкий вітрець в скорі єї осьвіжили. І справдї місце, яке сьвященик вибрав на свій осїдок, було незвичайно миле. Високі ялицї і смереки стояли на краю оріґінального збірника води, над котрим здоймала ся штучно збудована печера.

Тут в тїни своїх улюблених дерев і серед запаху цьвітів переводив сьвященик більшу половину дня, а навіть парні полудневі години — тут пив свою чорну каву, улюблений напиток кождого мешканця полудня в горячій порі року, тут займав ся читанєм учених дїл, приймав гостий і своїх парохіян, котрі любили часто відвідувати свого улюбленого пастиря. Нинї була у него в гостях лише проста перекупка овочів, але монсіньор Дівото не міг би був навіть княгиню приймити з більшою уважливостию і пошаною, як свою стару знакому — сіньору Тересу Бертонї, вдовицю Райс.

Коли старушка покріпила ся трохи горячою кавою, прийшла вкінци до себе і стала свому повірникови оповідати свій вчерашний сон на яві та попросила, аби він висказав о тім свою гадку.

На поважнім лици сьвященика, з котрого сьвітило двоє розумних, сірих очий, появив ся на хвильку недовірчивий усьміх, але він сейчас уступив лагідному і співчуваючому виразови, яким визначали ся черти монсіньора Дівота.

Коли нонна Тереса скінчила своє оповіданє і поглянула на него, дожидаючи з напруженєм єго відповіди, сказав він спокійно, але рішучо:

— Люди добре кажуть — то не може бути Філїппо.

Старушка зітхнула глубоко і тяжко і відозвала ся відтак майже з докором:

— А чому, дон Джузеппе — монсіньоре, хотїла я сказати — чому не хочете вірити в поворот Філїппа, ви, приятель мого сина?!

— Чому? Ви саме тепер то сказали — бо я був приятелем Філїппа. Приглянътесь менї трохи, сіньора Тереса, чи я виглядаю так, як тодї перед сорок лїтами, коли мене провидїнє вибрало, аби вам принести ту сумну вість?

Навї Тереса видивила ся широко отвертими очима на сьвященика — єго прості слова розвалили в однїй хвили єї будову з карт, над котрою від вчера так дуже працювала. О тім она не погадала! Тодїшний Філїппо, молодий, хороший Філїппо, котрого она перед сорок лїтами притискала до свого материньского серця — той не міг вернути! Коли би ще жив, мусїв би бути вже сивий — як всї инші! Она мала лиш хороший сон і не могла так легко пробудити ся.

(Конець буде).

— Віщоване погоди. Фальб молодший заповідає на перші дні жовтня теплий і сухий воздух, під конець же місяця мають бути дні зимні, хмарні і обильні в дощі. День 28 жовтня, як пише Фальб, буде днем критичним першого, а день 13-го жовтня критичним днем другого степеня.

— Фальшиві 50-коронівки курсують дальше у всхідній Галичині, а в слід за тим попадають в руки жандармериї ріжні обманці. Фабриканти гроший, Шапіра і Фіш в Льондоні, оногди арештовані, обїздили недавно Галичину і шукали посередників в розкиненю фальсифікатів. Звідти взяло ся велике число підроблених 50-коронівок. Хто приймає такий банкнот, повинен бути обережний. По урядах при одержуваню 50-коронових банкнотів записують віддавця 50-коронівок. Тим більше повинні стерегти ся тих гроший приватні особи, котрим тяжше відріжнити фальшований банкнот від правдивого, як касерови, котрий має все до діла з грішми.

— Спроневірене. Маґістрат в Станиславові засуспендував міского контрольора, Володислава Наймана і екзекутора Адольфа Рубашевского, підозріних о спроневірене при стяганю податків, та передав справу прокураториї.

— Місточко Кресі-ан-Понтін у Франциї здвигнуло дня 1 с. м. памятник Іванови з Люксембурґа, ческому королеви, котрий боров ся по стороні француский против Анґлиї дня 26 серпня 1346 року. В тій борбі погиб він геройскою смертю разом з більшостию своєї дружини. Громада Кресі запросила на то торжество президента міста Праги д-ра Срба і міских радних д-ра Стиха і І. Расіпа.

— Пригода Рузвельта. Вертаючи разом з родиною з Ойстер-Бей до Вашинґтону, президент Рузвельт мало що не став жертвою зелізничої катастрофи. При сальоновім ваґоні президента зломила ся вісь, в наслідок чого ваґон вискочив із шин, а льокомотива тягнула его ще яких 100 метрів по насипі. Вкінци удало ся поїзд щасливо задержати. Жінка президента і его син потерпіли легкі скалїченя.

— Крадежи на зелїзници. На двірци в Перемишли появляють ся від якогось часу крадежи або з запертих маґазинів, або з ваґонів. Сими днями украдено там з закритого товарового воза бочівку вина. Доси виновників всіх крадежий не удало ся викрити.

— Зловлене арештанта. Арештант Іван Михньовский, звістний злодій, що утік з вязниці в Станиславові, зайшов вчера вечером до шинку Канаріенфоґля при улици Сикстускій у Львові в товаристві другого злодія Романа Богдановича. Довідали ся о тім аґенти поліцийні Лїбліх і Курант, війшли до шинку і обох арештували. При арештованю Михньовский кинув ся на Лїбліха з ножем, а коли той вирвав єму ніж, покусав єму всі пальці лївої руки. Аж по півгодинній борбі зі злодієм удало ся аґентам відставити его на поліцию.

Телеграми.

Відень 6 жовтня. В палаті послів промавляли по Шустерсичу для умотивованя своїх внесень в справі загального голосованя пп. Фресль, Брайтер і Дашиньский, а відтак перервано наради.

Відень 6 жовтня. З Будапешту доносять, що бар. Феєрварі зараз по своїм приїзді скликав там раду міністрів і предложив їй зміни проґрами кабінету, яких зажадав Цїсар.

Прага 6 жовтня. В день відкритя ческого сойму, отже 10 с. м. мають відбути ся в Празі, Кляднї і Пільзнї великі демонстрациї робітників в користь загального права голосованя.

Берно 6 жовтня. Німецкі купці і промисловці, що потерпіли шкоду підчас послідних розрухів, вислали депутацию до Намістника з жаданем відшкодованя. Намістник радив їм віднести ся просто до міністра справ внутрішних.

Осєк 6 жовтня. Тутешна поліция арештувала фабричного робітника Андрія Мека, его любку Марію Павосевич і маляря Фаркаша з Пятицерков, котрі виробляли фальшиві коронівки у великій скількости.

Петербург 6 жовтня. До „Нов. Время" доносять з Москви, що з причини віча в університеті, котре устроїли там нестуденти, ректор на якийсь час замкнув університет.

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць оповіщує: Дня 20 вересня с. р. отворено частковий шлях зелізничий Шварцах-Ґаштайн зі стациями Шварцах, Дерфґаштайн, Гофґаштайн і Бадґаштайн для загального руху з виключенем експедиции материялів вибухових.

— Дня 4 жовтня с. р. отвирає ся в округї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних в Оломунци зелїзницю льокальну Гансдорф-Меріш-Альтштадт з перестанками Ґоґензайбердорф і Краддорф. — Стациї уряджено для загального руху з виключенем експедициї материялів вибухових. — Експедиция подорожних і пакунків з перестанку Краддорф відбуває ся в поїздах. — Ладівня Ґоґензайбердорф уряджена для руху товарового в цїловозових наборах.

Дня 1 жовтня 1905 змінено дотеперішну назву пристанку Іван-Голчіц на зелїзници льокальній Ічин-Турнав на „Іван".

Ц. к. Галицке Товариство господарске

Відділ покутский.

П. Т.

Подає ся до загальної відомости П. Т. Селян повіту коломийского, що ідучи по мисли їх жадань, ц. к. Відділ господарский місцевий постарав ся, щоби П. Т. Селяни наші могли дістати знаряди рільничі добрі і дешеві, в найдогіднїйших услівях. В тій цїли зробив відділ умову з фабрикантом **І. Плейзою** в Турці під Коломиєю, щоби тойже по сталих цїнах за посередництвом відділу достарчав знарядів рільничих власного виробу і випробованих, а то: млинків до чищеня збіжа „Нового моделю" по 25 зр. з 6-ма ситами, сильнїйші о 8 ситах 30 зр. Поручає ся яко дуже відповідні для наших селян, кільканайцять разів преміовані на виставах краєвих плуги до ораня зі сталевими полицями і лемішами, виконані і пристособлені плуги до нашої рілї через п. Плейза, в цїнї 10—11 і 12 зр. за штуку (тї плуги орують добре на будь якій колїсници); поручає ся також плужки зелїзні до садженя і обгортаня картофель. Склад виробів п. І. Плези заложили ми в маґазинах ради повітової в Коломиї, де то рільники кождого часу плуги можуть набувати. Надіємо ся, що П. Т. Селяни вповні з того додатного для них інтересу користати будуть і не схотять наражати ся на ріжні неприемности, купуючи знаряди від ріжних загряничних аґентів мантіїв, котрі за дорогі гроші злї лихі знаряди продають. Упрашає ся вкінци П. Т. Начальників громад підперти то наше старане, через увідомлене рільників отсим обіжником. З ради відділу: *Криштофович*, предсїдатель; *Пузина*, секретар. — (Січкарні „Нового моделю" дуже добре виреґульовані за посьвідкою уряду громадского (начальника) будуть на річну сплату уділені рільникам. — Січкарні Т. П. Nr. І. 28 зр., П. 30 і 32 зр. Адреса: **І. Плейза,** Турка під Коломиєю).

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлі ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский есть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).